

Souhrn

Práce se zabývá tématem vývoje péče o nedonošeného novorozence v průběhu věků se zaměřením na jednotlivé oblasti péče. Z publikací a článků se můžeme dočíst o markantních rozdílech v péči o novorozence, pokud budeme chtít porovnat historii a dnešní dobu. Ve starověku pečovaly o své děti pouze matky, které je porodily. Nebylo žádných odborníků či institucí, do kterých by se takováto péče mohla soustřeďovat. Společnost se ale vždy snažila o záchranu života, i když možná tím nejprimitivnějším způsobem. Již v průběhu 18.-19. století začaly být poskytovány první organizované služby péče o těhotné ženy a jejich děti. Od nalezinců se postupem času dostáváme ke vzniku porodnic a nemocničních oddělení pro dětské pacienty. Procházíme obdobím, kdy se společnost dotýkala péče o nedonošeného novorozence jen okrajově, mnohdy se jí i stranila až do doby, kdy se začaly provádět první výzkumy na toto téma a celková úroveň péče se zlepšila a metody se stávaly více sofistikovanými. Během studia literárních zdrojů byl pozorován vývoj zejména v oblastech udržování teplotního prostředí, konkrétně inkubátorech, a dále rozvoj metody klokánkování, která se dostává do popředí v dnešní době a je na ni kladen velký důraz. Velké rozdíly nalézáme i v oblastech výživy, a to i přesto, že způsob výživy kojením byl od pradávna upřednostňován. Dnes máme k dispozici také nespočet alternativních metod, které se využívají zejména v nemocničním prostředí, tj. výživa parenterální cestou. Za klasické alternativy považujeme náhradní dětskou výživu, např. Sunar. Největším rozdílem v hygienické péči o novorozence je doba koupele, která byla v minulosti prováděna ihned po porodu, což v rozhovoru zmínila paní Mgr. Saxlová, zatímco dnešním trendem je vyčkat alespoň 24 hodin. Z rozhovoru dále vyplývá, že v minulosti měly sestry daleko větší kompetence a byla od nich vyžadována značná samostatnost. V mnohých případech se i stávalo, že výjezdů sanitek nebyl přítomen žádný lékař a veškerá zodpovědnost byla na sestrách.